

Brev från och till medlemmar av familjen Gjörwell, växlade åren 1780-1811 E...

Gjörwell, Carl Christoffer,

HS Ep. G 12:1

National Library
of Sweden

Söndagen, den 16 Oct. 1791.

46.

Min af hela Hjertat älskade Charles.

Huru vilde Du väl, at jag skulle kunna befrava Dit så mycket räkna, mig så högligen förbindande Brev, och som jag emottog i förgärd af Din doris's Hand, annorlunda än med de ömaste Tacksägelsen och Vänfjällens utgjutande öfver Dig, ädla och färljynte Vän? Säk, Därför Du! lägg bort allt det främmande uti uttryck och Samlefnad: ty, fastän våra är så mycket skilda af åt, så flyta dock våra Tänkafakt, våra Hjertan så mycket närmare tillhopa. Dock, som du Sjelf begär, när min genom Dig så sälla Louise flyttat under Dit Tak, och jag där ofta får setta och njuta en Vällust af helt ny art, den näst sene af alla, den nästan himmelska Vällust, då en far ser sina Barn lyckliga, lyckliga uti en ålder, då ingen ting för Bildnings-gäfvan, för Hjertat, för känslan känslaknad -- då vil jag ofta komma til Eder, då skal jag så gerna gina för Eder alla de Vänfkoprens och Ömhetens tillgångar, som finnas uti mit Hjerta; jag vil då utgjuta hela min Själ uti de förtrögnaste samtal, och hvad jag icke med orden kan uttrycka, det skolen jag läsa uti mina värde Brevkar, uti de anledningsdrag, som tolka den flags dyktfärlighet, hvilken kan kunnas, icke beskrivas.

Visserligen har Gud visat min Louise en fynerlig Nåd, som uti Din Person tillfört henne en så utvald, en så önskansvärd Make; men Du har också för egen del al orsak, at prisja den högre Handen, den så välgjörande Förfynen, hvilken lätit Dig födas med så många goda både Egenstapen och Döjelser, som lämnat Dig de tillfällen i verlden, hvarmedelst Du hunnit, at så tidigt utvecklas, at fåsta en Caractere vid de år, då andre ännu merändels utväfva, at leda Dig til de Gjöromål och förbindelser, som varit så enliga med Dit Sinne och Din Skicklighet, som därjämte blifvit Dig så förmånliga -- att detta sammanlagat har gjort Dig så lycklig, och då nu härtil fogas en Hand och et Hjerta, som vet värdera Din Person, som njuter ingen sätthet öfver den, at löna Din Vänskap och Ömhet med möttsvarande känslor -- så tillat mig, älskade Charles, at lyckönska Dig til
en

ty få hafva tänkt och lefvat som Du,
en Framtid, som få torde kunna dela med Dig; at för alla tider
omfanna Dig, både såsom en högagtningsvärd Vän och såsom
en hjerteligen älskad Son. Således är Du icke alena lycksalig;
nej, Du lycksaligas Därjämte en gammal Man, en Fader til den
Louise, som bäst kan säga Dig, huru mycket jag älskat och
älskar henne. Jag flutar Er nu Begge i min Famn och ups
höver aldrig at vara

Din.

aldratilgifrafte
Gjornwell.